

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 1386/06
21.12.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija Predraga Trifunovića, predsednika veća, Mirjane Grubić, Vesne Popović, Jasminke Stanojević i Jovanke Kažić, članova veća, u parnici tužioca AA, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tuženog "BB", koga zastupa BA, radi poništaja rešenja, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Jagodini Gž.1.br.570/06 od 06.04.2006. godine, u sednici održanoj 21.12.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE, kao neosnovana, revizija tužioca izjavljena protiv presude Okružnog suda u Jagodini Gž.1.br.570/06 od 06.04.2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Despotovcu P.1. br.75/05 od 10.11.2005. godine, stavom prvim izreke, utvrđeno je da je radni odnos zasnovan između tužioca AA i tuženog "BB" na određeno vreme je postao radni odnos na neodređeno vreme, te se ništi rešenje tuženog br.06/1-15818 od 03.02.2005. godine o otkazu ugovora o radu tužiocu, što je tuženi dužan da prizna i trpi, kao i da tužioca vrati na radne zadatke koji odgovaraju njegovoj stručnoj spremi, a sve u roku od 8 dana od dana prijema prepisa presude. Stavom drugim izreke obavezan je tuženi da isplati tužiocu na ime troškova parničnog postupka 20.250,00 dinara, u roku od 8 dana od dana prijema prepisa presude.

Presudom Okružnog suda u Jagodini Gž.1.br.570/06 od 06.04.2006. godine preinačena je presuda Opštinskog suda u Despotovcu P.1. br.75/05 od 10.11.2005. godine, u stavu prvom izreke, tako što je odbijen tužbeni zahtev da sud utvrdi da je radni odnos zasnovan između tužioca AA i "BB" na određeno vreme postao radni odnos na neodređeno vreme, te da se poništi rešenje tuženog br. 06/1-15818 od 03.02.2005. godine o otkazu ugovora o radu tužiocu, to je tuženi dužan da prizna i trpi, kao i da tužioca vrati na radne zadate koji odgovaraju njegovoj stručnoj spremi, a preinačena je prvostepena presuda i u stavu drugom izreke tako da svaka stranka snosi svoje troškove.

Protiv pravnosnažne presude donesene u drugom stepenu, tužilac je blagovremeno izjavio reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni sud je ispitao pobijanu presudu u smislu člana 399. ZPP-a ("Službeni glasnik RS" br.125/04) i našao da je revizija neosnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. st.2. tač.9. ZPP, kao ni bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 361. st.2. tač.12. ZPP, na koju je ukazano u reviziji, jer pobijana presuda sadrži jasne i određene razloge o odlučnim činjenicama koji su u skladu sa izvedenim dokazima.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, tužilac je bio u radnom odnosu kod tuženog po ugovorima o radu na određeno vreme i to u periodu od 12.02.2002. godine do 30.11.2004. godine, na radnom mestu __ vozača sa beneficiranim radnim stažom. Dana 02.12.2004. godine između stranaka zaključen je ugovor o radu zbog privremeno povećanog obima posla kod tuženog u trajanju od 3 meseca, počev od 01.12.2004. godine na radnom mestu pomoćnika kopača. Rešenjem o otkazu ugovora o radu br.06/1-15818 od 03.02.2005. godine tužiocu je otkazan ugovor o radu sa konstatacijom da mu radni odnos prestaje 28.02.2005. godine - zadnji radni dan prijema na rad na određeno vreme sa obrazloženjem da je istekao rok za koji je radni odnos zasnovan, te da poslodavac više nema potrebe za obavljanjem poslova zbog kojih je zasnovan radni odnos na određeno vreme sa tužiocem.

Nalazeći da je tužilac kod tuženog neprekidno proveo na radu od 12.02.2002. godine do 28.02.2005. godine i da je po isteku tri godine proveo na radu više od 5 dana, prvostepeni sud je utvrdio da je tužiočev radni odnos na određeno vreme postao radni odnos na neodređeno vreme, pa je usvojio tužbeni zahtev.

Okružni sud je, pri preinačenju prvostepene presude, zaključio da je Opštinski sud nepravilno primenio odredbu člana 23.Zakona o radu ("Službeni glasnik RS" br. 70/01 i 73/01), te je stao na stanovište da je tužbeni zahtev neosnovan.

Na utvrđeno činjenično stanje drugostepeni sud je pravilno primenio materijalno pravo.

Odredbom člana 23. st.1. i st.2. Zakona o radu propisano je da radni odnos na određeno vreme može da se

zasnuje za obavljanje određenih poslova samo za period koji neprekidno ili sa prekidima traje najduže tri godine, a radni odnos zasnovan na određeno vreme postaje radni odnos na neodređeno vreme, ako zaposleni nastavi da radi najmanje 5 radnih dana po isteku roka za koji je zasnovan radni odnos. Dakle, stav 1. ovog člana reguliše zasnivanje radnog odnosa, dajući pravo poslodavcu, zavisno od potrebe za obavljanjem određenih poslova, da se opredeli da li će sa zaposlenim zasnovati radni odnos na neodređeno ili određeno vreme, uz ograničenje da radni odnos na određeno vreme može da traje najduže 3 godine. Međutim, rok u kome se zasniva radni odnos na određeno vreme utvrđuje se ugovorom o radu (čl.16. i 19. Zakona o radu), tako da radni odnos prestaje istekom roka za koji je zasnovan (čl.97. tač.1.). Jedino je stav 4. člana 23. Zakona o radu odredio pravnu situaciju kada radni odnos na određeno vreme prerasta u radni odnos na neodređeno vreme i time pružio pravnu sigurnost zaposlenom, a to je ukoliko zaposleni nastavi da radi najmanje 5 radnih dana po isteku roka za koji je zasnovan radni odnos.

U konkretnom slučaju, spornim rešenjem tuženog tužiocu je otkazan ugovor o radu na određeno vreme M.br.15818 od 02.12.2004. godine usled proteka roka za koji je zasnovan, stim da mu radni odnos prestaje 28.02.2005. godine – zadnjeg radnog dana prijema na rad na određeno vreme, a on posle isteka roka za koji je zasnovan radni odnos nije nastavio da radi najmanje 5 radnih dana, tako da nisu ispunjeni uslovi predviđeni članom 23. st.4. Zakona o radu.

Bez uticaja su na drugačiju odluku navodi u reviziji da je tužilac faktički proveo neprekidno na radu kod tuženog od 12.02.2002. godine do 28.02.2005. godine i da je ukupno radio 4 godine, 8 meseci i 18 dana po ugovorima na određeno vreme. Ovo iz razloga što, u ovoj pravnoj stvari nisu ispunjeni uslovi iz člana 23. st.4. Zakona o radu da bi radni odnos tužioca na određeno vreme mogao da postane radni odnos na neodređeno vreme. Za ocenu ispunjenosti uslova za prerastanje radnog odnosa na određeno vreme u radni odnos na neodređeno vreme, što je predmet spora, merodavna je okolnost da li je zaposleni po isteku roka za koji je zasnovan radni odnos na određeno vreme nastavio da radi kod poslodavca najmanje 5 radnih dana, a tužilac to nije učinio kada je istekao rok predviđen ugovorom o radu M.br.15818 od 02.12.2004. godine. Pritom, tužilac je potpisujući prethodne ugovore o radu znao da su bili zaključivani na određeno vreme, za obavljanje određene vrste poslova, tako da je irelevantno ukazivanje podnosioca revizije da je tužilac, praktično, uvek radio sve jamske poslove po naređenjima nadzornika.

Na osnovu člana 405. st.1. ZPP-a odlučeno je kao u izreci.

Predsednik veća-sudija,

Predrag Trifunović, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

ZS